

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iudicii vniuersitatis Et Cleri Coloniensis, aduersus
calumnias Philippi Melanthonis, Martini Buceri,
Oldendorpij, & eorum asseclarum, defensio**

Billick, Eberhard

Parisiis, 1545

Odium & contemptum Dei, irasci item iudiciis Dei, aut indignari, & similes
paßiones non esse originalia peccata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29474

timuisse eius offensionem, venerationi quoque & cultui eius (quæ certè amorè in Deum testatur) dedisse operam. Sed & primitias naturæ instinctu obtulisse & sacrificia. Si hæc habuit Adâ, quomodo potuit contrariū eorū in naturā nostrā deriuare? Habuit notitiā Dei, & dicunt transfudisse in nos Dei ignorantiam. habebat metū, & dicunt metus priuationem in posteritatem traiecisse, quæ tam absurda sunt, vt putem non digna quæ longius persequar. Forsan querat ineptus aliquis, vt rursus ergo notitiā quam habuit Adam in posteritatem transfudit? Respondeo, neque notitiā neque ignorantiam. Notitia enim Dei donum est, & illuminatio de celo, non de carne veniens. Ignorantia verò vitium est, non paruulorum, sed adultorum; idemque de vacante metus & amoris Dei censendum, quæ sunt in adultis damnabilia crimina, cum à paruulis non desideretur aut exigatur metus ullus aut amor Dei. Id quod postea latius explicabimus. Nasci mur nudi, sine omnibus actibus & notitiis. Deut. 1. Filij vestri qui hodie boni & mali ignorat distantiam, ipsi ingredientur &c. Et Apostolus ad Rom. 9. de Iacob & Esau, cum nondum aut boni aliquid egissent aut mali &c. Nec constat originale peccatum nostris vel operibus vel notitiis, nec item potentiis à Deo creatis, alioqui deriuatum in nos non esset, sed nouiter creatum. Quanquam fatendum nobis est, quod potentias bonas grauius corruerit, vt ridicula sit aduersariorū assertio, quæ de peccato originali ita constituit, ac si recens nati paruuli, statim sint in intellectu erroribus pleni, habeantque iam & notitias in mente, & concupiscentias in voluntate sicut adulti. Et forsitan altercantur de peccato originali nondum intellecto.

Odium & contemptum Dei, irasci item iudicium Dei, aut indignari, & similes passionis non esse originalia peccata.

SI non præter omnem probabilem rationem, non præter verbum Dei, non denique præter bonorum omnium experientiam statuerent aduersarij, odium & contemptum Dei, irasci item & indignari deo, & id genus alia multa, esse peccata originalia, aut si vel sophisticam aliquam haberent eius rationem, esset forsitan quo erroris hos tantos palliare, esset cur non gratis errare videri

autem vitia bonum. Sic de merore & gaudio, contemptu & obseruantia, in quibus nullum aliud est peccatum quam abusus malus. At abusus omnis actio seu motio quadam est, vt manifestum sit, hæc aut non esse peccata, aut actualia esse: qualia sunt & reliqua quæ origini ascribunt, vt fremere quod impij meliore fortuna vtuntur quam boni, incitari libidine, cupiditate gloriae &c. Eadem opera poterat adnumerare, quicquid actualium vitiorum destinatio animo peragitur, & idipsum de his dicere quod de illis, nempe hæc agnoscunt in se pij homines. Sed ego (dum viam) misericordem Deum toto corde precabor, ne me finat eo prolabi, vt sentiam tot tamque impias in me motiones quam isti pijs affingunt, nolim enim in numero piorum illorum recenseri. Etsi autem sciam naturam bonam non posse neque optimum odisse Deum, neque maximum contempsisse, fateor tamen voluntatem malam hoc posse, quod fecerit diabolus, vbi spiritu correpta immundo fuerit à Deo auersa, vt credam Philippum, Bucerum, & complices eorum (si huius criminis vel modicum sensum habent) esse impuros, & daemone quopiam haud dubium possessos. Si verò nullum eius habent sensum, cur faciunt hereditarium & originalem morbum? præsertim cum originalis morbus etiam secundum propriam peccati rationem, sit omnibus hominibus per ipsos perpetuus. Aut cessent igitur hæc appellare originalia, aut fateantur se perpetuo Dei odio diabolo simillimos.

Voluntas mala, potest quod natura, licet corrupta non potest.

Solum inobedientia peccatum esse originale.

TAndem igitur quodnam est vnicum illud originis peccatum, quod deriuatur ab vno in omnes, si non est ignorantia Dei, neque dubitatio, neque incredulitas, neque diffidentia, neque contemptus, neque odium Dei, neque item irasci, aut fremere, aut indignari contra deum, neque amare carnalia, neque incitari ira, libidine, cupiditate gloriae, neque aliquid illorum, quæ vel Bucero contra Colonenses, vel Philippo in Apologia originalia censentur? Quæ species in tam lato peccatorum genere est originalis? Quæ, nisi inobedientia? Hæc in primo homine cepit, & secundum remanentem post actum culpam, trãsit in om-